

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316201302
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1316201302.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, Žilina proti žalovanému: Ing. Š. F., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXXX, G., o zaplatenie 1.462,97 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 21C/19/2016-53 zo dňa 9.5.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacej časti náhrady trov konania **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 463,68 eura, úrok z omeškania 1,88 eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 553,68 eura od 20.11.2015 do 24.11.2015, zo sumy 503,68 eura od 25.11.2015 do 10.2.2016 a zo sumy 463,68 eura od 11.2.2016 do zaplatenia, v zostávajúcej časti súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 3/4.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 1.422,97 eura, nezaplatených úrokov vo výške 106,21 eura, nezaplatených úrokov z omeškania 1,88 eura, úroku 19,90 % ročne z nesplatennej istiny 1.512,97 eura od 20.11.2015 do 24.11.2015, z nesplatennej istiny 1.462,97 eura od 25.11.2015 do 10.2.2016, z nesplatennej istiny 1.422,97 eura od 11.2.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nesplatennej istiny 1.512,97 eura od 20.11.2015 do 24.11.2015, z nesplatennej istiny 1.462,97 eura od 25.11.2015 do 10.2.2016, z nesplatennej istiny 1.422,97 eura od 11.2.2016 do zaplatenia a z neuhradených úrokov 106,21 eura od 20.11.2015 do zaplatenia. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že 31.10.2012 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000 eur. Žalovaný po vyčerpaní úveru porušil zmluvné povinnosti a preto ho listom z 19.11.2015 vyzval na predčasné splatenie úveru.

3. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie predloženými listinami, na základe ktorého zistil, že žalovaný uzavrel 31.10.2012 so žalobcom úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, poskytol žalovanému splátkový bezúčelový úver 2.000 eur s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 19,90 % ročne a stanovenou RPMN 24,19 %. Priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy bola stanovená na 19,08 %. Žalovaný sa v zmluve zaviazal splácať žalobcovi úver 84 anuitnými mesačnými splátkami po 44,26 eura, vždy v 15. deň mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15.11.2012 a posledná splátka na 15.10.2019. Splácanie úveru bolo dohodnuté uhrádzaním na inkasný účet XXXXXXXXXXX/XXXX. Poplatok za správu úverového účtu bol dohodnutý na 1,99 eura mesačne. Celková čiastka, ktorú žalovaný mal za úver uhradiť bola 3.885 eur. Súčasťou úverovej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., účinné od 1.7.2012 (ďalej len „VOP I“). Vzhľadom na to, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal, žalobca v zmysle článku V., písm. II, bod 1.

VOP úver predčasne zosplatnil k 19.11.2015, čo žalovanému oznámil listom z 19.11.2015 - výzvou na predčasné splatenie úver a na uhradenie celej dlžnej sumy 1.681,06 eura (nesplatená časť istiny úveru 1.651,06 eura a poplatok za výzvu 30 eur) s príslušenstvom, najneskôr do 29.11.2015. Žalovaný od 15.11.2012 do 15.7.2015 uhradil žalobcovi z úveru celkom 1.446,31 eura, ktoré si žalobca započítaval na úhradu istiny a zmluvný úrok. Po zosplatnení úveru žalovaný uhradil 24.11.2015 sumu 50 eur, 10.2.2016 sumu 40 eur a zvyšok dlžnej pohľadávky a príslušenstva žalobcovi neuhradil. Žalovaný uhradil žalovanému celkom 1.536,31 eura.

4. Súd prvej inštancie posúdil zistený skutkový stav podľa ustanovení § 261 ods. 1 písm. d), § 273 ods. 1, § 365, § 497, § 502 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 a ods. 3 písm. f), § 2 písm. a), b), d), g), h), a j), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 5 a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že právny vzťah medzi sporovými stranami, ktorý bol založený predmetnou úverovou zmluvou je vzťahom spotrebiteľským. Skúmal preto v prvom rade platnosť úverovej zmluvy z 31.10.2012 s ohľadom na ochranu žalovaného ako spotrebiteľa podľa ustanovení § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v dobe uzatvorenia zmluvy. Z úverovej zmluvy zistil, že neobsahuje všetky náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., predovšetkým v písm. k) a to výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Počet splátok dohodnutých na 84 nebol doplnený o dátum splatnosti jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na základe ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval preto poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

5. Na základe zistenia, že žalovaný si riadne neplnil povinnosti z úverovej zmluvy, úver vo výške 2.000 eur riadne a včas nesplácal a žalobcovi uhradil len 1.536,31 eura a posúdenia úveru podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročného a bez poplatkov, súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 497, § 502 ods. 1 a § 504 Obchodného zákonníka zaviazal žalovaného na zaplatenie rozdielu čerpaného a splateného úveru z úverovej zmluvy v sume 463,68 eura. O úroku z omeškania rozhodol podľa ustanovenia § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 3) v platnom znení, nakoľko žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu a tak ho zaviazal na úhradu úroku z omeškania, vyčísleného na 1,88 eura a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy nesplateného rozdielu medzi poskytnutým a splateným úverom od 20.11.2015 (t.j. po dni zosplatnenia celého nesplateného úveru), s prihliadnutím na splátky uhradené žalovaným po zosplatnení úveru, a to až do ich úhrady.

6. Žalobu v zostávajúcej časti o priznanie úrokov vo výške 106,21 eura, 19,90 % úroku ročne z nesplatennej istiny 1.512,97 eura od 20.11.2015 do 24.11.2015, z nesplatennej istiny 1.462,97 eura od 25.11.2015 do 10.02.2016, z nesplatennej istiny 1.422,97 eura od 11.02.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania 8 % ročne z nesplatennej istiny 1.512,97 eura od 20.11.2015 do 24.11.2015, z nesplatennej istiny 1.462,97 eura od 25.11.2015 do 10.02.2016, z nesplatennej istiny 1.422,97 eura od 11.2.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania 8 % ročne z neuhradených úrokov 106,21 eura od 20.11.2015 do zaplatenia zamietol ako nedôvodnú. Žalovanému podľa ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, s poukazom na pomerný úspech sporových strán vo veci, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomere úspechu 3/4.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti, a v súvisiacej časti náhrady trov konania, podal žalobca odvolanie a žiadal v tejto časti rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne právne posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na ustanovenie bodu 1.1 zmluvy, podľa ktorého banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok stanovených v zmluve a VOP, ktoré tvoria jej súčasť. V zmluve stanovená výška anuitnej splátky 44,26 eura, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 15.11.2012, počet anuitných splátok 84 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne v 15. deň kalendárneho mesiaca, znamená, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka sa zaviazala bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi výpis z

účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú uhradiť, a lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných podľa úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru.

8. Žalobca uviedol, že výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnej zmluve. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť to, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný uhradiť, pretože to bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Zdôraznil, že prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Každopádne, bod 2.5.5. VOP určuje poradie uspokojovania pohľadávky. Všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta (alebo tretej osoby) na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok banky voči klientovi v nasledovnom poradí: dlžná a splatná istina, dlžné a splatné úroky, dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky.

9. Žalobca poukázal na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci X.-XX/XX, Home Credit Slovakia, a.s., proti Y. H., v zmysle ktorého článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) a písm. i) (právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy) sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ako povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa má vykladať tak, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok.

10. Na základe uvedeného mal žalobca za zrejme, že zo zmluvy je zrozumiteľne a jasné, že splátka vo výške 44,26 eura pozostáva z poplatku za poistenie vo výške 0 eur, poplatku za správu úverového účtu 1,99 eura, z úroku 19,9 % ročne (t.j. 1,658 % mesačne a že zvyšok tvorí istina. Uvedené mohol žalobca poskytnúť žalovanému aj v takom vyjadrení, že by niektoré z týchto údajov neboli uvedené v percentuálnom vyjadrení, avšak kedykoľvek bol ochotný poskytnúť ich v písomnej forme na základe žiadosti žalovaného a bezplatne. Žalovaný to však nežiadal, ale namiesto toho si svoj záväzok nesplnil, vedomý si toho, že žalobca mu poskytol úver vo výške 2.000 eur. Žalovaný nespochybnil poskytnutie úveru; dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom a podpísal zmluvu, z ktorej nepochybne a zrozumiteľne vyplývalo, čo má žalobcovi vrátiť (celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť), kedy má tak urobiť (splatnosť splátky), v akej výške (splatnosť mesačnej splátky) a ako dlho má tak robiť (splatnosť úveru). Bol zrozumiteľne informovaný o svojich povinnostiach v bode 1.2. zmluvy. Podľa žalobcu teda nebola porušená žiadna zásada občianskoprávných vzťahov.

11. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §

385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

13. Súd prvej inštancie žalobu v napadnutej časti zamietol na základe toho, že uzavretá úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti stanovené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., najmä pod písmenom k), t.j. výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a preto je v zmysle ustanovenie § 11 ods. 1, písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval daný úver za bezúročný a bez poplatkov.

14. Náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, stanovenými v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v rozhodnom období sa zaoberal už Najvyšší súd SR, ktorý v uznesení č.k. 4 Cdo 65/2018 z 26.9.2018 eurokonformným výkladom tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý je potrebné v danom prípade použiť, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., platného v čase uzavretia zmluvy, uvádzalo pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Ani z dôvodovej správy k tomuto zákonu nevyplývalo, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici tak, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Zohľadňujúc aj účel zákona, vyjadrený v dôvodovej správe, ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h) smernice.

15. V prejednávanvej veci bola z bodu 1.2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere zrejma výška úveru (2.000 eur), druh a účel úveru, typ a výška úrokovej sadzby (fixná do splatnosti, 19,9 % p. a.), výška poplatku za poskytnutie úveru (0 eur) a za správu úverového účtu (1,99 eur mesačne), výška anuitnej splátky (44,26 eura), termín splatnosti prvej anuitnej splátky (15.11.2012), počet anuitných splátok (84), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca), splatnosť úveru (15.11.2019), ako aj celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, t.j. súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom (3.885 eura). V bode 3.4.2. a 3.4.4. zmluvy klient potvrdil, že mu banka poskytla informácie o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom a že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil s jej súčasťami. V zmysle bodu 5.2. zmluvy je klient oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere vymedzuje celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok.

16. Použitím eurokonformného výkladu pri posudzovaní toho, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je možné uzavrieť, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákon č. 129/2010 Z.z. nevyžadovalo, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivjej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej-ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. V zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci X.-XX/XX, na ktorý poukázal aj žalobca, zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. To znamená, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

17. Na základe uvedeného možno konštatovať, že námietka žalobcu, že rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorá bola podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch), je dôvodná.

18. Pretože súd prvej inštancie rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na zaplatenie úrokov a poplatkov s príslušenstvom založil na nesprávnom právnom závere, pre ktorý sa potom podstatou veci z hľadiska právne významných skutočností pre posúdenie opodstatnenosti žalobného nároku v tejto časti nezaoberal, znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu týkajúcim sa výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. platného v rozhodnom období, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 CSP viazaný a posúdi dôvodnosť žalobného nároku v časti úrokov a poplatkov s príslušenstvom a svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP.

19. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).